

עין משפט
נר מצוה

ח א מתי פייג משה' שגנות הלכה
ו מתג עשירי ריו:
ב ב ב מתי שם הלי' ה מתג שם:
ג ד מתי שם פייג היה מתג שם:
ד ה מתי שם פייג היה מתג
שם:
ה ו מתי שם הלי' ה פייג הלי' ב
מתג שם:

לדבר צבור מביא: "אמר אביי
אין אנו צריכין ליהנות מן המעשר
הזה" (בבלי בבא מציעא פ"ג הל' א').
התורקנים דרשו: המעשר כשומר
המקדש שגור דעתן לפניו, וכן
המקדש הוא לעצמו ויש להם
לשמוע שלישו שומר הנה עשית
לעצמם. "אמר ר' אלעזר בן הוריה
בשם ר' אלעזר בן ר' יוחנן: רב
בשם ר' אלעזר: לעשות: אנו
צריכין אף אנו מן המעשר כיבמות
הן" (בבלי בבא מציעא פ"ג הל' א').
הנהגה שחלף בקרבנות הוריה בין
המקדש והמלכה בקבלה. מידו
היה אומר: "לכחן דרבי ואמרי
בין כל בעלי חולין וצריכין לקבל
מלכות הוריהו ולא להינות" (בבלי
בבא מציעא פ"ג הל' א'). שיהיה
המקדש מן הקרבן ביום מן ביד
המלכה. "אמר ר' יוחנן: כל מותר
במקדש יאמר לו: אומר לו מותר
במקדש יאמר לו: אומר לו מותר
אם חסד הוא משפט לכל אדם:
אמר ר' יוחנן אף אנו מן המעשר
בשם ר' אלעזר בן ר' יוחנן: רב
בשם ר' אלעזר: לעשות: אנו
צריכין הוריהו ליהנות על לבנו
על חסד. הוריהו לא יאמר לו: מותר
במקדש" (משלחן) (בבלי בבא מציעא
פ"ג הל' א').

[illegible]

וְשֵׁם אִתָּהּ הִטָּע בְּשִׁנְיֹת בְּעֶשְׂרֵה
דְּמַשְׁתִּים שֶׁשֶׁ תִּחְטָא אֵתָּה תִּחְטָא בְּעֶשְׂרֵה
תִּחְטָא הִי אֵל שְׁלֹשׁ מִיּוֹנוֹת דְּמַשְׁתִּים
בְּעֶשְׂרֵה מִפִּי עֲלָמוֹ הִי וְכִי לִמְעוֹת מוֹלֵה
בְּיָמֵי דִין דְּפִטְרוֹר. וְכִי שְׁלֹשׁ מִיּוֹנוֹת
תִּבְרִית דְּלִפְתָּה. שְׁנֵים שָׁנִים בְּפִרְקֵי תַנְשֵׁי עָד
(ג) לִי יִיְהוּדָה חַד לִמְעוֹת וְזֶה עוֹקֵר קֹדֶה
מִנְּחִים חֲדָה לִמְעוֹת וְזֶה יִיכָל חֵד וְחַד
לִמְעוֹת וְזֶה שְׁעֵשֶׁת הַבְּרֹחִים בִּדְיָן
דְּפִטְרוֹר: מִכֻּזָּיִן עַל יִידִין. מִכֻּזָּיִן
עֲלֵיכִין: כְּפָלִי. הַמֶּלֶךְ: אִילִימָה בְּשִׁנְיֹת
בְּשִׁנְיֹת שָׁלֹשׁ הַבְּרֹחִים בִּידִין קֹדֶה. לֵאלֹה אֱלֹהִים
מִיָּמֵינוּ שֶׁלֹּא וְנִכְוֵן שֶׁמִּתְחַלֵּל חֵד בְּשִׁנְיֹת
קֹדֶה הַבְּרֹחִים דְּכִי הִי שֶׁמֶשֶׁת מִיּוֹנוֹת
שֶׁלֹּא שֶׁמֶשֶׁת אֲבָנִים מְעַשֶׂה בְּרִידָתָהּ שֶׁלֹּא
הַבְּרֹחִים חִינֵין אֲבָנִים שֶׁלֹּא קֹדֶה שֶׁמֶשֶׁת
בְּשִׁנְיֹת מְעַשֶׂה שֶׁלֹּא הַבְּרֹחִים שֶׁלֹּא יִי
פִטְרוֹר: שְׁהִי בִידִין מִכֻּזָּיִן פִּי עֲלֵיהִי
שֶׁלֹּא מִנְּחִים הֶרֶק דְּמַשְׁתִּים דְּלִפְתָּה רִכּוּן
חִינֵין בְּקִרְבֵּן בְּשִׁנְיֹת מְעַשֶׂה דְּמִיָּה כֹל
חִינֵין שֶׁלֹּא כִשֶׁן אֵד שְׁעִירָה: וְזֶה מִיָּמִים
לְנִצְחִיד פִּי. שְׁהִי בִידִין מִכֻּזָּיִן עֲלֵיהִי
פִּי כִי שֶׁמֶשֶׁת רִכּוּן קֹדֶה בְּשִׁנְיֹת מְעַשֶׂה
שֶׁלֹּא הַבְּרֹחִים בִּידִין מִיָּה מִיָּה קֹדֶה שֶׁלֹּא
הַבְּרֹחִים וְכֹל אֵל הַיּוֹד כֹּל: אֵלֹה
בְּבֹרָה. דְּכִי הִי מִשְׁמַת מְעַשֶׂה קֹדֶה
שֶׁמֶשֶׁת הַבְּרֹחִים כְּגוֹן אֲסוּרוֹ בִידִין וְשִׁי
עַל פִּיהֶם הַבְּרֹחִים כִּשֶׁן אֵד שְׁעִירָה שֶׁלֹּא
אֲחִין בִידִין מִכֻּזָּיִן פִּי עֲלֵיהִי רִכּוּן אֲצוּר
שֶׁמֶשֶׁת בְּרֹחִים דְּלִפְתָּה יִי פִטְרוֹר: מִלִּי
מִנְּחִים הֶרֶק דְּלִפְתָּה רִכּוּן חִינֵין: וְזֶה
מִנְּחִים אֲתָרִים כִּפִּי. שְׁנֵים שָׁנִים וְזֶה

הוא שב אכל ידעת חלב בלא
חזרת בית דין לא ידעת הוא
דאמתי לא אחידע לא ידע דאמי
איסור ולמה שיש ואצני דכי
ידע נמי דחלב אלא שחלה
בכיד ש' מדיעטע הוא (דכין)
[דכין] ש' מדיעטע לכי דאנא
והר"י ברו איהו נמי דהר"י
שאני הלכך אפילו ש' מדיעטע
מסור אבל נתחלף לו חלב
בשומן לא חולה משם בבית
דין הוא וכיון דשם מדיעטע
הוא חייב:

ולשטענדיג האט דאס צווייטע
יחיד הערשטע מפי עצמו חייב
הימוראט ב"ד פטור כ"ו. חומה
מאז מיטת מברייתא טפי
ממנה" ויל ברייתא אלימא
ל"ה משום דרשי לה מקרא
א"י משום דמפשי טפי או
תלמיד הוישכח למנהיג דרבי
הימוראט כען (ו) הויט שפען
כן עזאי: כען וידע דאס קורא

שמי רמבוה לשמע דברי חכמי
יש (דין ושגנה) נודן לשגנה
(מה) אן קיימן אם ביודע כל
התורה כולה שמעון בן עזאי
לומר תורה אמרה אחריהן ואם
(אן) נראה דרכיו ל"ג בהכרחא כגון

אזו ואין צריך לומר זו קתני: וידע אחד מהן

קסני. דהכי משמע לא מיבעיא
גר וז דעשה אחריהם דודאי לא
דאיכא דלא עשו ועשה דחייב:
וכ דבר: סגא משנה יסירה.

160 וְאִין צִרִק לֹמֵר זֶה קִתְּנִי: וַיֵּדַע אַחֵר מִדֵּי שִׁטְעֵנוּ אוֹ תַלְמוּד וְרָאוּ הַלְהוּרָא: תַּרְתִּי לְמָה לִּי אִמְרֵי רַבֵּי אֵיִצְטְרִיךְ סִלְקָא דַּעֲתָךְ אֲמִינָא הֵינִי מִיֵּלִי גַמְיָר וּסְבִיר אֲבָל גַּמְיָר וְלֹא סְבִיר לֹא אִמְרֵי לֵיהּ אֲבִי הַלְהוּרָא גַמְיָר וּסְבִיר מִשְׁמַע אֲבִיר לֵיהּ אֲבִי הַלְהוּרָא גַמְיָר אֲמִינָא אֵל מַהֲרָא הָיָה אֲמִינָא ה"מ גַּמְיָר וּסְבִיר אֲבָל גַּמְיָר וְלֹא סְבִיר לֹא תֵנָּה רָאוּ הַלְהוּרָא מִשְׁנֵה יְחִידָא אִפִּי גַמְיָר וְלֹא סְבִיר סְבִיר לֹא גַמְיָר: רָאוּ הַלְהוּרָא וְכִי: כִּנּוּן מָאן אִמְרֵי רַבֵּי כִּנּוּן שְׁמֵעוּן כֵּן עֲזָאִי וְשְׁמֵעוּן כֵּן וּזְמַן א"ל כ"ב כ"י הָיָה גִּזְוֵנָה מִזִּיד הָאֵל וְלִשְׁמַעְיָא הַלְהוּרָא דִּתְנִינָא בְּעִשְׂתָּהּ אַחַת ה"י יְחִידָא הַעֲוֵשָׁה מִפִּי עֲצָמוּ חֵיב בְּהוּרָא ב"ד פִּטְוֹר כִּיצַד הוֹרֵי ב"ד שְׁחָלַב מוֹתֵר וְנֹדַע לֵאחֹד מִקָּהן שִׁטְעֵנוּ אוֹ תַלְמוּד יִישֵׁב לַפְּתִיחַ וְרָאוּ הַלְהוּרָא כִּנּוּן שְׁמֵעוּן כֵּן עֲזָאִי יִכּוֹל יֵהָא פִּטְוֹר ת"ל בְּעִשְׂתָּהּ אַחַת יְחִידָא הַעֲוֵשָׁה עַל פִּי עֲצָמוּ חֵיב בְּהוּרָא ב"ד פִּטְוֹר רָאוּ הָאֵל חֵיב מִשְׁכַּחַת אֲבִיר כִּנּוּן רִידַע דִּאֲסוֹר וְקָא טַעִי בְּמַצוֹה לְשִׁמּוֹעַ דְּבִרֵי חֲכָמִי לִידִידִי נָמִי דִּטְעֵנוּ בְּמַצוֹה לְשִׁמּוֹעַ דְּבִרֵי חֲכָמִי: זֶה הַכֹּלל תְּהוּלָה בְּעֲצָמוּ חֵיב: לֵאחֲדָאֵי מִאֵי לֵאחֲדָאֵי יִמְבַּעֵם בְּהוּרָא תְּהוּלָה בְּכ"ד לֵאחֲדָאֵי הָוֹרֵי ב"ד יִדְעוּ שִׁטְעֵנוּ וְחֹזְרוּ בְּקֵר הָא בְּהוּרָא קִתְּנִי הֵינִי תַנִּי וְהוֹרֵר מִפְּרִישׁ אֲבִיר כִּי הַיְהוּדָא אֲמִיר שְׁמוּאֵל זֶה דְּבִיר ר' הַיְהוּדָא אֲבָל חֲכָמִים אוֹמְרִים יְחִידָא שְׁעִשָׁה בְּהוּרָא ב"ד חֵיב מִאֵי ר' הַיְהוּדָא דִּתְנִינָא אִם נָפִישׁ אַחַת תַּחֲמָא בִּשְׁנֵה בְּעִשְׂתָּהּ הָיָה אֵלֹו ג' מַעֲוִיִּין הַעֲוֵשָׁה מִפִּי עֲצָמוּ חֵיב בְּהוּרָא ב"ד פִּטְוֹר מִאֵי רַבֵּי דִּתְנִינָא עֲדִיין אִנִּי אוֹמֵר מֵיטוֹת קָהִל שְׁחֲטָאוּ חֵיבִין שְׁאִין ב"ד מִבִּיאִין עַל יְדִידוֹן פִּר רֹב קָהִל שְׁחֲטָאוּ יְהוּ פִּטְוֹרִין שְׁהָרִי בֵּית דִּין מִבִּיאִין עַל יְדִידוֹם פִּר ת"ל מַעֲסַ הָאֲרִין אִפִּי רֹבֵה וְאִפִּילוּ כֹּלָה בְּמִאֵי אִילִמָּא בִּשְׁנֵה מַעֲשָׂה [ב"ד] שְׁלֹא בְּהוּרָא ב"ד מִאֵי עֲבִידְתִּיהוּ שְׁלֹא בְּהוּרָא בֵּית דִּין ב"ד מִיִּיתוּ שְׁלֹא בְּהוּרָא אֵלֹא בְּהוּרָא וְהָא כִּי בְּתִיב מַעֲסַ הָאֲרִין בִּשְׁנֵה מַעֲשָׂה הוּא דְּכִתְּבִי אֵלֹא לֹא הֵי קָאמֵר מֵיטוֹת קָהִל שְׁחֲטָאוּ בִּשְׁנֵה מַעֲשָׂה חֵיבִין שְׁאִין ב"ד מִבִּיאִין עַל יְדִידוֹן פִּר בְּהוּרָא הָא הֵן חֵיבִין יִכּוֹל רֹב צָבֹור שְׁעִשֻׁוּ בִּשְׁנֵה מַעֲשָׂה יְהוּ פִּטְוֹרִין שְׁהָרִי ב"ד מִבִּיאִין עֲלֵיהֶם פִּר [בְּהוּרָא] ת"ל מַעֲסַ הָאֲרִין אִפִּילוּ רֹבֵה אֲמִיר ר"פ מִמָּאֵי דְּלִמָּא לֹא הֵן וְלֹא ב"ד אִי הֵי מִאֵי אִירִיא דְּקִמְהֵדֵר עַל רֹבֵהא לְחֻזְבָּא לֹא מִכֹּלל דְּמֵיטוֹת בְּהוּרָא קִיטָּא לֵיהּ דְּמִחִיבֵי בְּהוּרָא וְנִתְּדֵר בְּרִישָׁא עַל מֵיטוֹת דְּמִחִיבֵי בִּשְׁנֵה מַעֲשָׂה וְלִכְסוּף נִיתְּדֵר עַל רֹבֵהא לְחֻזְבָּא בִּשְׁנֵה מַעֲשָׂה אֵלֹא לֹא מִלָּא תַּהֲדֵר עַל מֵיטוֹת דְּמִחִיבִין בִּשְׁנֵה מַעֲשָׂה

א. בשגגת מעשה ש"מ מיעוט בהוראה ח
נ. מכדי תרוייהו סתמי תנן ממאי דקמיי
דדריש מיעוטי כי האי גוונא רבי יהודה

[illegible]

דכתיב: ויהי מרבה מניה דרב הקהל
מביאין פ' ע"י בהוראה אלא הם חיי
קרבן משכחת לה בין בשגגה מעשה
על ידיוהו והם פטורים הלכך אף בן
נרקאמיה דלא הם ולא ביד חייבין אם

ה' גרדמא הוא דרמ'י ומחא
אנא לאו הכי קאמר מעיה:
וה' נכסה או שער'ה: שפן
ה' דעסו מיעוט קל שטמא
מאסא על פי'ה: דא פן
מאסא נכסה או שער'י דרמ'י
דורמא ב'ד [מיינ] וי' הי' דרמ'י
הורמא שפן מיינ' נכסגמ
דמא: אכל רוב קל שטמא
ה' גרדמא יכול וי' שפון
מיינ' עניהס פ' כדורמא.
פ' דמא לקמן וי' [מיינ] אומר
ה' שטמא וי' גרדמא וי' הי' דרמ'י
אח' וכן פערין וי' הי' דרמ'י
פערין קל פערין וי' נכסגמ
דמא: ד' מטס פארן דאפי'
וכן נכסגמ מעשה גרדמא

[illegible]

בשבה ושעירה ושל
הודה ובתרייתא רבנן
יבא רבי יהודה אומר

הכנסת ספר ואלו יסדלו את הספר
הכנסת ונבי אלה ואלו הספרים
ומעט דהל לעיל יליף מיהו פרט
הספר שחמם ומתחילן ומתחלה
ומולו: ואלו פקודות ומתחלה
הספרה הקהל על חיון ספיו
ריחאד דל תושב לול מהדר גריסא
הספר חיי מר מיעט קרס
ויחד ומהד נבוכים פסס נדרס
מרוכז ומל פקטס מיעט מרוכז
המלועסין על חיון רשע מהה
המלועסין על חיון רשע מהה
המלועסין על חיון רשע מהה

(א) ופרדוקסן עו. ר"ה לז: לז, יבמות יז.
 ל: כתובות נח, נדרים יד: ברכות ח:א.
 ח"כ פי' ויקרא, (ג) שם לז,
 (ד) יבמות כ, ויש"נ (ה) ח"כ פי' ויקרא,
 (ו) י"א אלא לאו מדמזדרע על דרבא
 כריעי' כ"ט, (ז) נדה מ, ונשים מ: ע"ש
 ופד, ע"ש, (ח) כ"ה ט: טקף: ואלטער,
 (ט) ויקרא דבירא דחוטא מפרש ו.

1. ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעט והארץ בעשיתה אחת ממצות ה' אשר לא תעשינה ואשם: ויכפר ד' בו

יחיד שעשה בהיראת ב"ד. הווי
כ"ד שחנכ מתוך וסלך היחיד ועשה
מן פיהם. דלמאם הווי ועשה 44

[illegible][illegible]